

for bestandig eller for en Tid skal have Lættelser, thi naar en Landejendom, og det gælder ogsaa Skovene, hidtil har svaret meget lidt i Hartkornsskat, har det ilange Tider været et saa stort Beneficium for den, at jeg ikke ser, at der er nogen Grund til at fortsætte dermed længer. Det er den ene Grund, og den anden Grund er den, at jeg tror, at mange i alt Fald have gjort den Erfaring i det daglige Liv, at det er meget lettere at komme over en besværlig og tung Forandring, naar man gør det paa een Gang, i Stedet for at bilde sig ind, at man slipper lempeligere fra det ved at gøre det successivt. Forholdet er ganske det modsatte. Skal man renoncere paa noget, som man har kært, bliver det dobbelt vanskeligt, naar man skal gøre det i smaa Partier. Man finder sig lettere i det, naar det rammer paa een Gang.

Der er dernæst omtalt en Ret til Afdrag her i Loven, som jeg maa tilstaa, at jeg aldeles ikke sympatiserer med. Jeg sigter til Bestemmelsen om, at de Ejendomme, hvor Lejlighederne ere smaa, skulle have en Nedsættelse i eller Fritagelse for Ejendomsskyld. For det første skal jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende har et ganske bestemt Indtryk af, at Bestemmelser om Moderation eller hel Fritagelse for Afgift af smaa Lejligheder, saaledes som vi kende det lige fra Frd. 1ste Oktober 1802 og op til nu, altsaa Bestemmelser om, at smaa Lejligheder udmaalte efter Kvadratalen skulle være fri, medføre en Fordel, og en stor Fordel, for Ejerne af Ejendommene, men jeg har aldrig nogen Sinde haft Indtrykket af, at det er kommet Lejerne til gode; det er i mine Tanker en Misforstaaelse, at det kommer Lejerne til gode. Men det, jeg særlig vil indvende imod denne Bestemmelse, er, at man, naar man vil rydde Grunden for at bygge et nyt Skattesystem op, sandelig ogsaa maa rydde Bygningsafgiften af Vejen med alt, hvad dertil hører. Denne Bemærkning gælder ogsaa om en anden Bestemmelse her i Loven, hvorefter det jo skal staa til Kjøbenhavns Kommune at fortsætte med Bygningsafgiften. Jeg gad egentlig vide, hvein skal holde Bygningsafgiften vedlige der,

naar den er bortfalden for Statens Vedkommende? Skal man virkelig holde baade den og Hartkornskatastrene vedlige, efter at man er kommen til Ejendomsskylden og til et andet Skattegrundlag? Det forekommer mig, at det er lidt besynderligt. Lad gaa endda med Hartkornet, thi jeg kan tænke mig, at det interesserer Regeringen, at der bliver givet en tilstrækkelig Frist til at faa ændret en hel Række Lovbestemmelser, som slutte sig til Hartkornansættelsen, før Hartkornskatastrene ganske forsvinde af Verden, at man altsaa er nødt til at holde den gamle Matrikels Resultater med Hensyn til Hartkornet oppe, indtil man faar hele vor Lovgivning, der paa mange Punkter slutter sig til Hartkornansættelsen, omordnet. Jeg kan altsaa forstaa, om man fra den højtærede Regerings Side vil forlange en vis Respit, inden man sløjer Hartkornet, indtil man glemmer, at der overhovedet har været Hartkorn. Men at bevare baade Hartkornet og Bygningsafgiften gennem et langt Tidsrum af Hensyn til gamle Hartkornsskatteydere og af Hensyn til gamle Bygningskatteydere, finder jeg ikke er rimeligt.

Jeg skal endnu kun i Anledning af det her foreliggende Lovforslag føje til, at jeg haaber, at der, naar det kommer til udelukkende saglig Forhandling, maa vises god Villie fra alle Sider, og at der maa komme noget ud af Forhandlingen. Jeg skal tillade mig i Forbindelse hermed at oplyse, at den højtærede Finansminister har taget fejl, naar han, saaledes som Tidenden beretter, i Gaar har sagt, at han er tilbøjelig til at tro, at jeg ikke som saglig Behandling vilde erkende noget, som førte til et andet Resultat end det, som jeg selv ansaa for rigtigt. Saaledes ere Ordene i Tidenden, men dette er en fuldstændig Misforstaaelse fra den højtærede Finansministers Side. Det, jeg forstaaer ved og anerkender som saglig Behandling, er, at en Sag bliver behandlet alene efter de Hensyn, som vedkomme den, men ikke bliver behandlet efter Sagen uvedkommende Hensyn; og jeg skal tillade mig at formene, at det er fuldt berettiget at antage, at denne Sag nu vil blive behandlet saglig, og at den paa den anden Side ikke er bleven det tidligere, idet Me-